

skolen som den anden, for der er en dominerende kultur i Danmark, og det er den, som især præger vores skole, og sådan skal det være.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Martin Henriksen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:51

Martin Henriksen (DF):

Jo, men man kunne også vælge at se Muhammedkrisen og tørklædediskussionen som et udtryk for, at der er kræfter i samfundet, der forsøger at forhindre, at vi bevæger os hen imod et flerkulturelt samfund. Det, som jo er problemet med den uddannelsesvejledning, som ministeren har sendt ud til hf og sikkert også andre steder, er, at man konstaterer, at Danmark er flerkulturelt.

I den samme uddannelsesvejledning til hf opfordrer man eleverne til at diskutere, hvorvidt Danmark fortsat skal have en folkekirke. Det vil sige, at man opfordrer eleverne til at diskutere, om vi stadig væk skal have den folkekirkeordning, som er beskrevet i grundloven, men man opfordrer ikke eleverne til at diskutere, om Danmark er flerkulturelt, for det konstaterer man bare på forhånd at Danmark er.

Hvis man overhovedet skulle skrive noget om det flerkulturelle i uddannelsesvejledningen, skulle man skrive, at det var en opfordring til i den enkelte klasse at diskutere, hvad eleverne mener. Mener eleverne, at Danmark er et monokulturelt retssamfund eller et flerkulturelt samfund? Man skal ikke komme med konstateringer i undervisningen, og det er det, der er problemet. Og så er det jo underligt, hvis man hævder, at dansk kultur skal være bærende i Danmark, at man skal diskutere folkekirken, men at man ikke skal diskutere, hvorvidt samfundet er flerkulturelt, for det konstaterer man.

Jeg må også konstatere, at vi stadig væk ikke er blevet klogere på, hvad der rent faktisk er regeringens linje i det her spørgsmål.

Kl. 13:52

Formanden:

Men det bliver vi nu. Ministeren.

Kl. 13:52

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der var godt nok meget at kommentere i det spørgsmål. Hvor skal jeg begynde? (*Formanden:* Der er frit valg).

Altså, hvis man vil se problemer, så ser man problemer, og det er velkomment. Jeg synes, der er forskel på det normative og det deskriptive. Man kan godt beskrive, at der er flere kulturer i

samfundet, uden at man derved gør det til noget normativt, altså at kulturerne skal være ligestillede. Jeg synes, at sagen i virkeligheden er meget, meget enkel, og vi har ikke i regeringen udtalt os forskelligt om den sag.

Jeg ville så gerne prøve at forstå, hvad det er, der gør, at hr. Søren Krarup og hr. Martin Henriksen bliver ved med at snakke om det her emne, og det kan da være, at vi skal have en kop kaffe og tale om det. Jeg *begriber* det simpelt hen ikke. Jeg *begriber* det ikke. Og jeg synes, at jeg bliver skudt synspunkter i skoene, som alle ved jeg ikke har. Hvis der er nogen minister, som man ikke kan komme med den anklage mod, så er det vel i virkeligheden mig. Da alle kender mig så afsindig godt og har gjort det gennem temmelig mange år, så er det altså temmelig vildt at gøre mig til en multikultiperson. Det er der jo altså ingen der ellers gør, og det er jeg ikke, og derfor kan jeg ikke rigtig tage den anklage alvorligt.

Kl. 13:54

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen.

Den næste spørger er fru Christine Antorini.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 98

Christine Antorini (S):

Man kunne jo fristes til at fortsætte inden for sporet med multikulti, men det gør jeg ikke.

Jeg vil godt vende tilbage til et emne, som vi anser for ganske alvorligt, nemlig det, som ser ud som det, jeg vil kalde et løftebrud fra regeringen i forhold til både vælgerne og kommunerne. Jeg vil godt følge tråden op fra den tidligere spørger med hensyn til, hvad det egentlig er for en økonomi, regeringen selv har lagt op til, for at vi få lavet det kvalitetsløft, der er brug for, bl.a. inden for folkeskoler og andre uddannelsesinstitutioner, daginstitutioner osv.

Jeg vil holde mig til folkeskolen, for det er et kerneområde, at vi har kvalitet i folkeskolen. Hverken Socialdemokraterne eller nogen af de andre ordførere, der har været heroppe, har jo fundet på at sige, at der er brug for et gevaldigt kvalitetsløft i bygninger, toiletter, faglokaler osv. Det var regeringen selv, der gik ud og lovede det i valgkampen; det var statsministeren selv, der gik i front og sagde, at nu skulle der investeres i netop de her områder.

Det, der jo sker, er, at regeringen nu tilsyneladende vil gøre anlægsinvesteringerne væsent-